

NY MUSIK

i samarbete med
Borås konstmuseum

Chris Newman – strukturella bitar

Untitled Combine för piano (1996) – uruppförande

Structural Bitches för piano (1992)

Compassion för violin och piano (1993)

Anna Lindal – violin

Henrik Löwenmark – piano

Måndagen den 4 mars 1996, kl. 19.30

Museet, kulturhuset, Borås

CHRIS NEWMAN Born London 1958. Childhood much concerned with the keeping of house (especially cooking) due to illness of mother. 1976 death of mother, goes to King's College, London, Bachelor of Music degree 1979. During this time meets Russian poet Eugene Dubnov with whom he translates Dubnov & other Russian poets (Chlebnikov, Mandelstam) for publication. This work proves seminal in his development, as translating, as in from one medium to another or from life into art becomes one of the most important aspects of his work. In 1979 starts writing poems which are his; moves to Cologne 1980. Studies with Mauricio Kagel in this town. Both Kagel & Cologne give him a sense of release from stylistic expectancy – he writes (music) which occurs to him regardless of how it might sound. Through a commission from ICA London he's obliged to write his 1st piece of substantial size, & through this obligation finds a way to put different types of precomposed musical material together like a pathway, like passing through a passage. This proves very important for him. During the next few years produces music, video pieces & poems which are made in similar ways (including like passing through a passage), but never really presents them together. In 1982 sings for the 1st time in public, songs he wrote for composer Gerald Barry to perform, but owing to a fall of snow in Dublin preventing that person from leaving his country, he has to perform them himself. Uses this as an opportunity of presentation of self, a prolongation of the compositional act. In 1983 forms rock band ('Janet Smith') as composer/singer often transferring material written for classical media to this rock medium & vice versa. In 1984 meets Morton Feldman; takes 2 years to recover. Brings about a crisis which tries to change his approach, but then realises he should do the opposite i.e. consolidate the old one i.e. do what he did before on a higher level of consciousness. This brings about a closer & more literal translating of methods used in the making of work in one medium into other media which ultimately brings about starting to paint (1989). Has first exhibitions of visual work in this year. Becomes more anxious to present works in various media which is made in the same way together, to dissolve the media, to place the work more directly inside the viewer. In 1994 makes installations (including live installations) in larger museum-type spaces (Stadtgalerie Saarbrücken, Konstmuseum Borås, Kunstverein Düsseldorf) which enable this attempt. In 1982 gets married & 1991 divorced. This relationship, due

to his work using the direct personal surrounding for its material, is very important for his work. After the first period in Cologne lives in Paris, London again; now lives in Cologne.

Structural Bitches (1992) presents the same material 3 times, the first using a combinational technique – the material is like self-contained lines of a poem arranged into 4-line verses, & the lines are combined systematically in varying order to create a new assemblage of lines within a verse, to change meaning through context, in the second & third techniques are applied to make the material become more integrated & continuous, & yet still intact, & so the 3 differently treated versions of the same material are presented together.

Compassion (1993) is my attempt to combine everything with everything else, even the already combined. Just as in life everything is combined with everything else, new perceptions become combined with the compost heap already existing in our minds to create new substances or they catalyze already existing impressions which join to create something new, so this piece functions, & through these combinations creates a very low level of musical meaning, just of sufficient intensity to keep the piece from falling on the ground, just as life, through its mixing of meanings, also creates a very low but very continuous (life itself) intensity of continual meaning.

Chris Newman, född i London 1958. Barndomen tillbringas p.g.a. moderns sjukdom till stor del med hushållsarbete (framför allt matlagning). 1976 avslutar modern och Newman börjar på King's College, London, där han avlägger Bachelor of Music-examen 1979. Möter vid denna tid den ryske poeten Eugene Dubnov med vilken han översätter Dubnov och andra ryska diktare (Chlebnikov, Mandelstam). Detta arbete visar sig vara ett embryo till hans senare utveckling, eftersom översättning, från ett medium till ett annat eller från livet till konsten, blir en av de mest betydelsefulla aspekterna av hans arbete. Börjar skriva egna dikter 1979; flyttar till Köln 1980. Studerar där för Mauricio Kagel. Både Kagel och Köln bidrar till att befria honom från stilistiska förväntningar – han skriver musik som den kommer för honom oavsett hur den kan tänkas låta. Genom en beställning från ICA London förväntas han komponera sitt första längre verk, och

finner genom denna förväntan en väg att sätta samman olika typer av musikaliskt material, likt en stig, som att förflytta sig under en färd. Detta blir av avgörande betydelse. Under de närmast följande åren arbetar han med musik, video och dikter som tillkommer på liknande sätt, men presenterar dem aldrig egentligen tillsammans. 1982 sjunger han för första gången offentligt sånger som skrevs för att framföras av tonsättaren Gerald Barry, vilken p.g.a. snöfall över Dublin förhindras att resa ut från sitt land, varför Newman blir tvungen att sjunga dem själv. Han utnyttjar detta som en möjlighet att presentera sitt jag, en förlängning av kompositionsakten. 1983 bildar han rockgruppen Janet Smith. Som kompositör/sångare överför han ofta till rockmusiken material skrivet för klassiska besättningar och vice versa. 1984 möter han Morton Feldman; behöver två år för att hämta sig. Detta medför en kris under vilken han försöker ändra sitt sätt att arbeta, men inser så småningom att han bör göra motsatsen, d.v.s. befästa det sätt på vilket han arbetade tidigare och utföra det på en högre medvetandenivå. Detta medför en närmare och mer bokstavlig översättning från ett medium till ett annat av de metoder som kommer till användning i skapandet av ett verk, vilket slutligen leder till att han börjar måla (1989). De första utställningarna med visuella arbeten hålls detta år. Blir alltmer angelägen om att sammanföra verk i olika medier, men gjorda på samma sätt, att placera verket mer direkt i betraktarens inre. Gör 1994 installationer (inklusive live-installationer) i större museimiljöer (Stadtgalerie Saarbrücken, Borås Konstmuseum, Kunstverein Düsseldorf) vilka möjliggör denna önskan. Gifter sig 1982 och skiljer sig 1991. Detta förhållande är av avgörande betydelse för hans arbete, eftersom det direkt tar den personliga omgivningen i anspråk för sitt material. Flyttar från Köln till Paris och tillbaka till London; bor nu åter i Köln.

Structural Bitches (1992) presenterar samma material tre gånger; den första används en kombinatorisk teknik – materialet är likt i sig slutna rader i en dikt som arrangeras i fyrradiga strofer. Raderna kombineras systematiskt i varierande ordningsföljd för att åstadkomma nya sammansättningar av raderna inom strofen, så att innebörden ändras genom sammanhanget. Andra och tredje gången används metoder för att integrera och göra materialet mer sammanhängande och fortfarande ändå lämna det intakt. Alltså presenteras tre versioner tillsammans, i vilka materialet behandlats på olika sätt.

Compassion (1993) är mitt försök att kombinera allting med allting annat, även det som redan kombinerats. På samma sätt som allting kombineras med allting annat i livet, kombineras nya förnimmelser med den komposthög som redan existerar i vårt sinne, för att skapa nytt material, eller de fungerar som en katalysator för redan existerande intryck som tillsammans bildar något nytt. Så fungerar detta stycke och genom dessa kombinationer skapas en mycket låg nivå vad gäller den musikaliska betydelseaddningen, bara med tillräcklig intensitet för att hindra stycket från att falla till marken, precis som livet genom dess blandning av betydelser också skapar en mycket låg men mycket kontinuerlig (livet självt) intensitet av kontinuerliga betydelser.